

I förestående motion instämma:

Lars Börjesson. Eric Sparre. F. G. Janson. Aug. Bokström.
J. P. Nilsson. O. W. Redelius. P. Larsson. And. Gust. Björkman.
C. J. Petersson. Johan Fr. Carlsson. A. G. Jönsson. A. M. Lundberg.
C. A. Sundin. C. F. Toll. J. August Sjö. B. Lindgren.

N:o 161.

Af Herr **A. J. Lyth**: *Om ändring i gällande stadganden rörande tull å fiskredskap.*

År 1874 anlades i Stockholm en mekanisk nätbindningsfabrik efter tyska och franska mönster, men till följd af svårigheter, som vanligen möta vid dylika nya företag och hvaribland misstro från fiskeribefolkningens sida icke varit den minst betydande, hafva åtskilliga år åtgått, innan denna fabriks tillverkningar blifvit kända och kommit till någon allmänare användning. Genom ihärdiga bemödanden och synnerligen till följd af det svenska fabrikatets godhet har dock på senare åren maskinbunden fiskredskap från meranämnda fabrik börjat omfattas med allt större förtroende af fiskare inom åtskilliga delar af vårt land. Men knappt har denna framgång vunnits, förr än utländska, i synnerhet tyska fabriker skyndat att genom införsel för vår marknad af sina tillverkningar söka draga till sig frukterna och fördelarne af den svenska fabriks uppf-

ringar och bemödanden. Vid den täflan, som härvid uppstått, synes det knappt möjligt för den svagare svenska industrien att kunna ega bestånd, synnerligen som vår tulltaxa, långt ifrån att hindra, snarare synes uppmuntra till införsel af utländsk maskinbunden fiskredskap.

I tulltaxan är nemligen bestämd en tull af 15 öre pr kilogram för garn, hvaremot färdigbundna nät förtullas lika med det garn, hvaraf de äro gjorda, med tillägg af 10 %.

Hvilken betydelse ett sådant stadgande har, det inses lätteligen, om man betänker, att en strömmingssköt, sådan den begagnas till exempel i Stockholms skärgård, väger ej fullt $\frac{1}{2}$ kilogram, men kostar 10 à 12 kronor. Tullen för en sådan sköt utgör således omkring $\frac{3}{4}$ öre utöfver hvad som betalas för det importerade garnet. Att ett sådant skydd är för det svenska arbetet detsamma som intet, samt att vår industri här likasom i så många andra fall måste gå under i den olika striden emot mera gynnade och öfvermåktiga motståndare, så vida icke någon hjälp kommer den till del, det är ej svårt för en hvar att inse.

På grund af hvad jag sålunda korteligen antydt vågar jag härmed vördsamt hemställa att Riksdagen må för sin del besluta,

att med anledning af nu gällande stadganden tullen å garnbunden fiskredskap må bestämmas till 3 kronor pr kilogram för sådan redskap, som är bunden af enkeltvinnade garner af högre nummer än N:o 16 och af dubbeltvinnade garner af högre nummer än N:o 60, samt till 1 krona 50 öre pr kilogram för redskap, bunden af enkeltvinnade garner af N:o 16 och derunder samt af dubbeltvinnade garner af N:o 60 och derunder,

emedan en sådan tull, enligt hvad här ofvan är visadt, ungefär kan motsvara 10 % af varans värde.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1886.

A. J. Lyth.